

A – Akronim

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 2 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

Już jutro imieniny Agnieszki, która uwielbia sekrety i zabawy językowe. Jej przyjaciółka Ania ozdabia właśnie kartkę z życzeniami, ale chciałaby jeszcze zatrzymać zdanie (ciąg słów), którego pierwsze litery tworzą ukryte hasło. Taką konkatenację (sklejenie) pierwszych liter nazywamy akronimem.

Ania wymyśliła już następujące przykłady zdzeń na tę okazję:

- SUKCESU TOTALNEGO ORAZ o akronimie STO.
- LICZNYCH ATRAKCJI TOBIE o akronimie LAT.
- AKRONIM NA IMIENINY AGI o akronimie ANIA.
- TORT ORAZ RABARBAROWY TORT o akronimie TORT.

Ostatni przykład pokazuje, że słowa w zdaniu mogą się powtarzać; ponadto dopusczamy użycie akronimu w zdaniu.

Ania musi zdecydować się na jakiś akronim, więc poprosiła Cię o pomoc. Dany jest słownik czyli zbiór n różnych dozwolonych słów. Sprawdź, czy da się z nich zbudować zdanie, którego pierwsze litery również tworzą słowo należące do słownika. Podaj przykład takiego zdania lub wypisz -1 jeśli jest to niemożliwe.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą n ($1 \leq n \leq 200$), oznaczającą liczbę słów w słowniku.

Każdy z kolejnych n wierszy zawiera jedno słowo s_i złożone z co najmniej 2 i co najwyżej 8 wielkich liter alfabetu angielskiego A–Z. Słowa na wejściu są parami różne.

Wyjście

Jeśli szukane zdanie nie istnieje, w jednym wierszu wyjścia wypisz liczbę -1.

W przeciwnym przypadku w pierwszym wierszu wypisz liczbę słów w znalezionym zdaniu, a w drugim wierszu wypisz to zdanie w postaci ciągu słów rozdzielonych spacjami.

Jeśli istnieje wiele możliwych zdań spełniających warunki zadania, wypisz jedno dowolne z nich.

Przykład

Dla danych wejściowych:

5
ANIA
IMIENINY
AGI
AKRONIM
NA

Natomiast dla danych wejściowych:

1
XX

poprawnym wynikiem jest:
2
XX XX

jednym z poprawnych wyników jest:

4
AKRONIM NA IMIENINY AGI

Wyjaśnienie przykładów:

W pierwszym teście przykładowym można wypisać wiele innych zdań, na przykład NA ANIA albo ANIA NA IMIENINY ANIA. Natomiast niepoprawne są zdania AKRONIM NA IMIENINY ANI oraz AKRONIM NA IMIENINY, gdyż w danym słowniku nie ma słowa ANI.

W drugim teście przykładowym zdanie XX XX jest jedyną poprawną odpowiedzią.

Bartek jest zapalonym podróżnikiem i co roku odwiedza nowe kraje i kontynenty. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie optymalizował kosztów podróży, szczególnie że podróżuje z dwiema walizkami. W ramach oszczędności jest gotów przechowywać bagaż u swoich znajomych oraz nocować w hotelach opłacanych przez organizatorów lokalnych konkursów programistycznych.

Na świecie jest n miast (ponumerowanych od 1 do n) oraz m połączeń lotniczych. Każde połączenie lotnicze jest opisane czwórką liczb (a, b, c, d) , oznaczającą jednokierunkowy lot z miasta a do miasta b , o koszcie c i z limitem d walizek. Bartek może użyć tego samego lotu wiele razy, za każdym razem przewożąc co najwyżej d walizek. Cena nie zależy od ilości bagażu. Walizka nie może sama lecieć samolotem, ale w każdym mieście Bartek ma znajomego, który może przechować walizkę lub walizki dowolnie długo i dowolnie wiele razy.

Bartek ma dwie walizki i chciałby przedostać się między dwoma miastami. Dla każdej z n^2 par miast (x, y) znajdź najmniejszy łączny koszt biletów, jeśli Bartek zaczyna w mieście x z dwiema walizkami i chce się z nimi znaleźć w mieście y . Wypisz -1 jeśli dla danej pary miast nie jest to możliwe.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera dwie liczby całkowite n i m ($1 \leq n \leq 400$; $0 \leq m \leq 500\,000$), oznaczające liczbę miast i liczbę połączeń lotniczych.

Każdy z kolejnych m wierszy zawiera cztery liczby całkowite a_i, b_i, c_i, d_i ($1 \leq a_i, b_i \leq n$; $a_i \neq b_i$; $1 \leq c_i \leq 10^9$; $0 \leq d_i \leq 2$), opisujące jedno połączenie lotnicze. Z jednego miasta do drugiego może istnieć wiele połączeń. Może się zdarzyć, że z jakiegoś miasta lub do jakiegoś miasta nie ma żadnych połączeń.

Wyjście

Wypisz n wierszy, każdy z n liczbami całkowitymi oddzielonymi spacjami. W i -tym wierszu j -ta liczba to najmniejszy łączny koszt przedostania się z dwiema walizkami z miasta i do miasta j , lub liczba -1 jeśli nie jest to możliwe.

Przykład

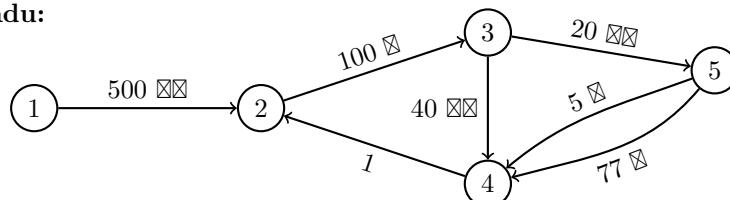
Dla danych wejściowych:

5 7
1 2 500 2
2 3 100 1
3 5 20 2
5 4 5 1
4 2 1 0
3 4 40 2
5 4 77 1

poprawnym wynikiem jest:

0 500 726 751 746
-1 0 226 251 246
-1 -1 0 40 20
-1 -1 -1 0 -1
-1 -1 -1 131 0

Wyjaśnienie przykładu:

Przykładowo, z miasta 1 do miasta 3 Bartek może przedostać się w następujący sposób:

1 → 2 (zostaw walizkę) → 3 (zostaw walizkę) → 5 → 4 → 2 (odbierz walizkę) → 3 (odbierz walizkę)

Łączny koszt to $500 + 100 + 20 + 5 + 1 + 100 = 726$.

1

ORGANIZATORZY

FUNDACJA ROZWOJU INFORMATYKI

PARTNER

DIAMENTOWY SPONSOR

ZŁOCI SPONSORZY

IIElevenLabs

SPONSORZY

ATENDE
Google
intel

C – Cierpliwe krowy

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 4 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

amppz

Podłużne pastwisko podzielone jest na n segmentów, ponumerowanych kolejno od 1 do n . Początkowa wysokość trawy w i -tym segmencie wynosi h_i . W każdym segmencie pasie się jedna krowa. Segmente są od siebie odgrodzone. Krowy nie mogą między nimi przechodzić, ale są w stanie wystawić łeb przez ogrodzenie i jeść trawę z sąsiedniego segmentu (i sąsiaduje z $i + 1$ dla każdego i od 1 do $n - 1$).

W każdej minucie każda krowa je trawę z jednego wybranego segmentu:

- Jeśli w jej segmencie jest jeszcze trawa ($h_i > 0$), to krowa zawsze wybiera swój segment.
- W przeciwnym przypadku krowa wybiera jeden z sąsiednich segmentów z trawą.
- Krowa nic nie robi, jeśli nie ma trawy w jej segmencie ani w sąsiednich segmentach.

Jeśli x krów je trawę z jednego segmentu, to w ciągu minuty skracają ją o x , przy czym wysokość nie spada poniżej zera. Czyli po minucie mamy $h_i := \max(0, h_i - x)$.

Krowy współpracują, by jak najszybciej zjeść całą trawę z pastwiska. Po której minucie może im się to udać?

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą n ($1 \leq n \leq 200\,000$), oznaczającą liczbę segmentów pastwiska.

Drugi wiersz zawiera n liczb całkowitych h_1, h_2, \dots, h_n ($0 \leq h_i \leq 10^9$), oznaczających początkowe wysokości trawy w kolejnych segmentach. Przynajmniej jedna z liczb h_i jest dodatnia.

Wyjście

Wypisz jedną liczbę całkowitą – minimalny czas zjedzenia całej trawy, w minutach.

Przykład

Dla danych wejściowych:

5
5 4 0 4 6

poprawnym wynikiem jest:

4

Natomiast dla danych wejściowych:

3
1 4 6

poprawnym wynikiem jest:

5

Wyjaśnienie przykładów:

W pierwszym teście przykładowym optymalna jest następująca strategia:

- [5, 4, 0, 4, 6] – Krowa 3 wybiera sąsiedni segment 4. Pozostałe krowy jedzą w swoich segmentach.
- [4, 3, 0, 2, 5] – Krowa 3 wybiera segment 4.
- [3, 2, 0, 0, 4] – Krowa 3 wybiera segment 2, a krowa 4 segment 5.
- [2, 0, 0, 0, 2] – Krowa 3 nic nie robi; krowa 2 wybiera segment 1; krowa 4 wybiera segment 5.
- [0, 0, 0, 0, 0] – Krowy zjadły całą trawę w 4 minuty.

W drugim teście przykładowym krowy nie mają nigdy wyboru. Proces musi przebiegać następująco:

$$[1, 4, 6] \rightarrow [0, 3, 5] \rightarrow [0, 1, 4] \rightarrow [0, 0, 3] \rightarrow [0, 0, 1] \rightarrow [0, 0, 0]$$

1

ORGANIZATORZY

FUNDACJA ROZWOJU INFORMATYKI

PARTNER

IDEAS

DIAMENTOWY SPONSOR

ZŁOCI SPONSORZY

dtp
DIGITAL TECHNOLOGY POLAND

Jane Street

IIElevenLabs

neptune.ai

SPONSORZY

ATENDE
Google
intel

D – Dodawanie ułamków

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 1 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

Daria napisała program do arytmetyki liczb wymiernych. Program oblicza wynik wyrażenia składającego się z dodawania i odejmowania co najwyżej n ułamków, których liczniki i mianowniki to dodatnie liczby całkowite nie większe niż n .

Daria martwi się o wydajność programu, gdy wynikiem jest ogromna liczba lub dodatnia liczba bardzo bliska零. Tę pierwszą możliwość łatwo już przetestowała, wprowadzając oczywiście wyrażenie $\frac{n}{1} + \frac{n}{1} + \dots + \frac{n}{1}$. Ale co z uzyskaniem bardzo małej liczby?

Dane jest t przypadków testowych, każdy z limitem n rozważanym przez Darię. Dla każdego danego n znajdź wyrażenie, którego wynik jest najmniejszą możliwą liczbą dodatnią.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą t ($1 \leq t \leq 1000$), oznaczającą liczbę przypadków testowych.

Każdy z t kolejnych wierszy zawiera liczbę całkowitą n ($1 \leq n \leq 50\,000$).

Suma wartości n nie przekracza $4 \cdot 10^6 = 4\,000\,000$.

Wyjście

Dla każdego przypadku testowego wypisz jeden wiersz ze znalezionym wyrażeniem. Jeśli istnieje wiele rozwiązań, wypisz jedno dowolne z nich.

Wyrażenie powinno zawierać od 1 do n ułamków postaci a/b ($1 \leq a, b \leq n$). Ułamki oddzielone są znakami „+” lub „-”. Przed pierwszym ułamkiem może, ale nie musi, wystąpić znak „-“ (ale nie może wystąpić znak „+“).

W wyrażeniu nie powinny występować spacje ani inne dodatkowe znaki.

Przykład

Dla danych wejściowych:

2
3
6

jednym z poprawnych wyników jest:

1/2-1/3
-3/6+1/4+2/5-5/6+6/4-4/5

Wyjaśnienie przykładu:

W pierwszym przypadku testowym mamy $n = 3$ i wyrażenie $1/2 - 1/3 = 1/6$. Nie da uzyskać liczby dodatniej mniejszej niż $1/6$. Możliwe są też inne rozwiązania, na przykład $-1/3 + 1/2$ lub $2/3 - 1/2$ lub $-3/2 + 1/1 + 2/3$.

W drugim przypadku testowym mamy $-3/6 + 1/4 + 2/5 - 5/6 + 6/4 - 4/5 = 1/60$ dla $n = 6$.

E – Ekspresowe rotacje

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 3 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

Dany jest ciąg złożony z n liczb a_1, a_2, \dots, a_n . Twoim zadaniem jest minimalnym kosztem usunąć wszystkie elementy w kolejności od największych; równe elementy można usuwać w dowolnej kolejności. Możesz wykonywać operacje trzech typów:

- Przenieś pierwszy element na koniec ciągu.
- Przenieś ostatni element na początek ciągu.
- Usuń pierwszy element, o ile w ciągu nie ma większego elementu.

Koszt przeniesienia jest równy wartości przenoszonego elementu. Usuwanie nic nie kosztuje. Znajdź najmniejszy możliwy łączny koszt uzyskania pustego ciągu.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą n ($1 \leq n \leq 500\,000$).

Drugi wiersz zawiera n liczb całkowitych a_1, a_2, \dots, a_n ($1 \leq a_i \leq 10^6$).

Wyjście

Wypisz jedną liczbę całkowitą – minimalny łączny koszt.

Przykład

Dla danych wejściowych:

6
6 10 6 5 4 5

poprawnym wynikiem jest:

16

Wyjaśnienie przykładu: Optymalnie jest użyć następujących operacji:

- (6, 10, 6, 5, 4, 5), przenieś pierwszy element na koniec. Koszt 6.
- (10, 6, 5, 4, 5, 6), usuń pierwszy element.
- (6, 5, 4, 5, 6), usuń pierwszy element.
- (5, 4, 5, 6), przenieś ostatni element na początek. Koszt 6.
- (6, 5, 4, 5), usuń pierwszy element.
- (5, 4, 5), usuń pierwszy element.
- (4, 5), przenieś pierwszy element na koniec. Koszt 4.
- (5, 4), usuń pierwszy element.
- (4), usuń pierwszy element.
- (),ciąg jest pusty.

Łączny koszt to $6 + 6 + 4 = 16$.

1

ORGANIZATORZY

PARTNER

DIAMENTOWY SPONSOR

ZŁOCI SPONSORZY

IIElevenLabs

neptune.ai

SPONSORZY

ATENDE
Google
intel

F – Fikujące żaby

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 2 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

W bardzo długim i wąskim stawie żabia mama złożyła n jaj, i -te na pozycji a_i . Z każdego jaja wykluwa się jedna żaba, w kolejności od 1 do n . Dana jest też długość żabiego skoku k .

W którymś momencie pierwsze p wyklutych żab zacznie grać w skakanego berka. W berku każda żaba w nieskończoność goni swoją młodszą siostrę, a najmłodsza goni najstarszą (żaba i goni żabę $i+1$, p goni 1). Co sekundę każda żaba skacze w lewo lub prawo o k w kierunku goniionej siostry; w prawo w przypadku tej samej pozycji. Żaby od $p+1$ do n nie biorą udziału w zabawie. Formalnie, jednocześnie dla każdej z p żab: jeśli $a_{1+(i \bmod p)} \geq a_i$ to a_i zwiększa się o k , a w przeciwnym przypadku a_i zmniejsza się o k .

Żabia mama martwi się, że jej dzieci za bardzo się oddalają i wyskoczą poza staw. Niezależnie dla każdego p od 2 do n , sprawdź czy w skakanym berku żab 1, 2, ..., p ktorakolwiek z nich oddali się kiedykolwiek od swojej początkowej pozycji o co najmniej $99^{(99^{99})}$. Dla każdego p wypisz 1 jeśli tak się stanie, a 0 jeśli nie.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera dwie liczby całkowite n i k ($2 \leq n \leq 500\,000$; $1 \leq k \leq 10^9$), oznaczające liczbę jaj i długość skoku.

Drugi wiersz zawiera n liczb całkowitych a_1, a_2, \dots, a_n ($-10^9 \leq a_i \leq 10^9$), oznaczających pozycje jaj.

Wyjście

Wypisz bez spacji odpowiedzi dla każdego $p = 2, 3, \dots, n$. Gdyby pierwsze p żab grało w nieskończoność w skakanego berka, to wypisz 1 jeśli ktorakolwiek z nich oddali się od swojej początkowej pozycji o co najmniej $99^{(99^{99})}$, lub wypisz 0 w przeciwnym przypadku. Na wyjściu musi więc być słowo binarne o długości $n - 1$.

Przykład

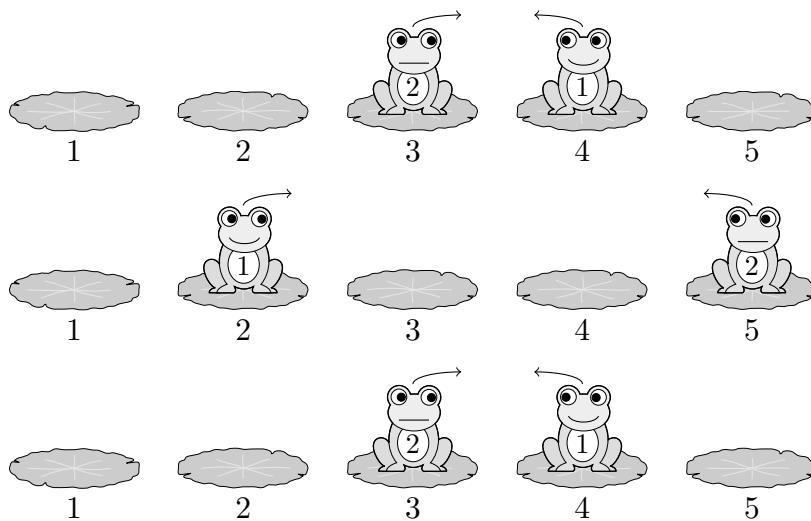
Dla danych wejściowych:

6 2
4 3 -3 5 100 100

poprawnym wynikiem jest:

01011

Wyjaśnienie przykładu: Poniższe rysunki (patrz też druga strona) pokazują pierwsze sekundy skakanego berka w scenariuszach $p = 2, 3, 4$. Dla $p = 2$ dwie żaby zaczynają na pozycjach 4 i 3, do których wracają co 2 sekundy. Żadna żaba nie oddala się bardzo od początkowej pozycji, więc odpowiedź to 0.

Rysunki dla $p = 3$ i $p = 4$ na następnej stronie!

1/2

F – Fikujące żaby

ORGANIZATORZY

FUNDACJA ROZWOJU INFORMATYKI

PARTNER

IDEAS

DIAMENTOWY SPONSOR

HUAWEI

ZŁOCI SPONSORZY

dtp
DIGITAL TECHNOLOGY POLAND

Jane Street

IIElevenLabs

neptune.ai

SPONSORZY

ATENDE
Google
intel

F – Fikujące żaby

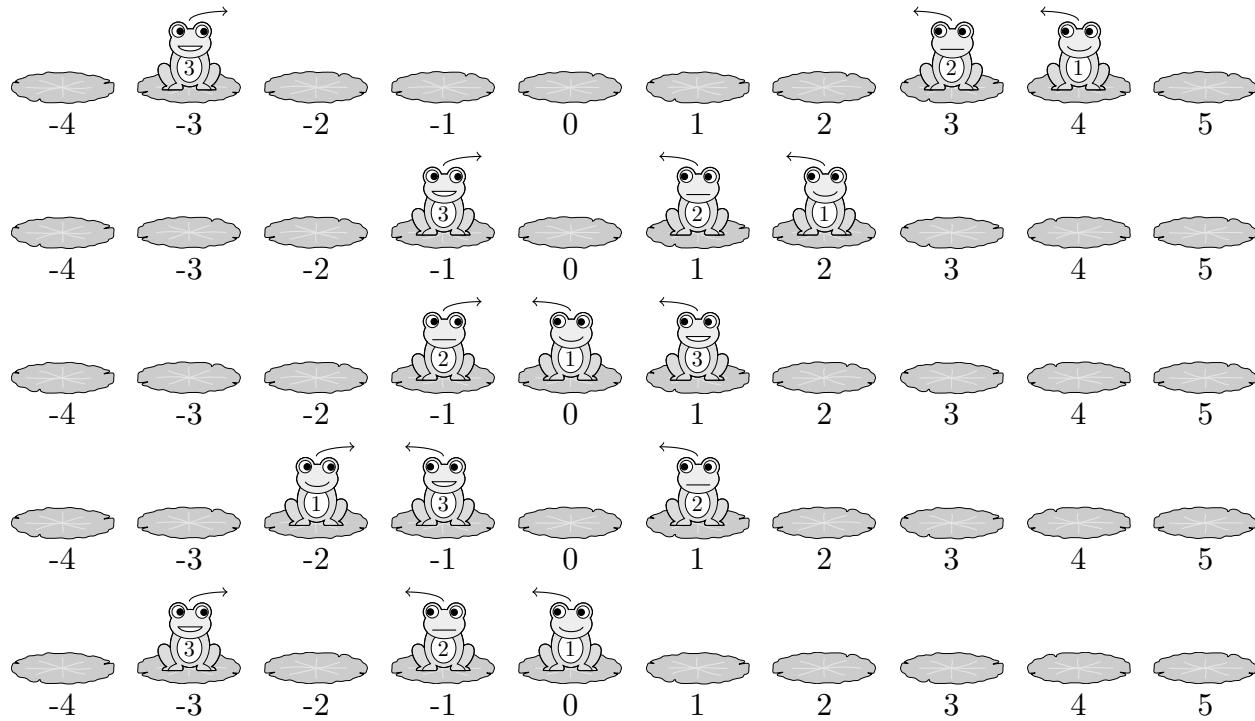
Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 2 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

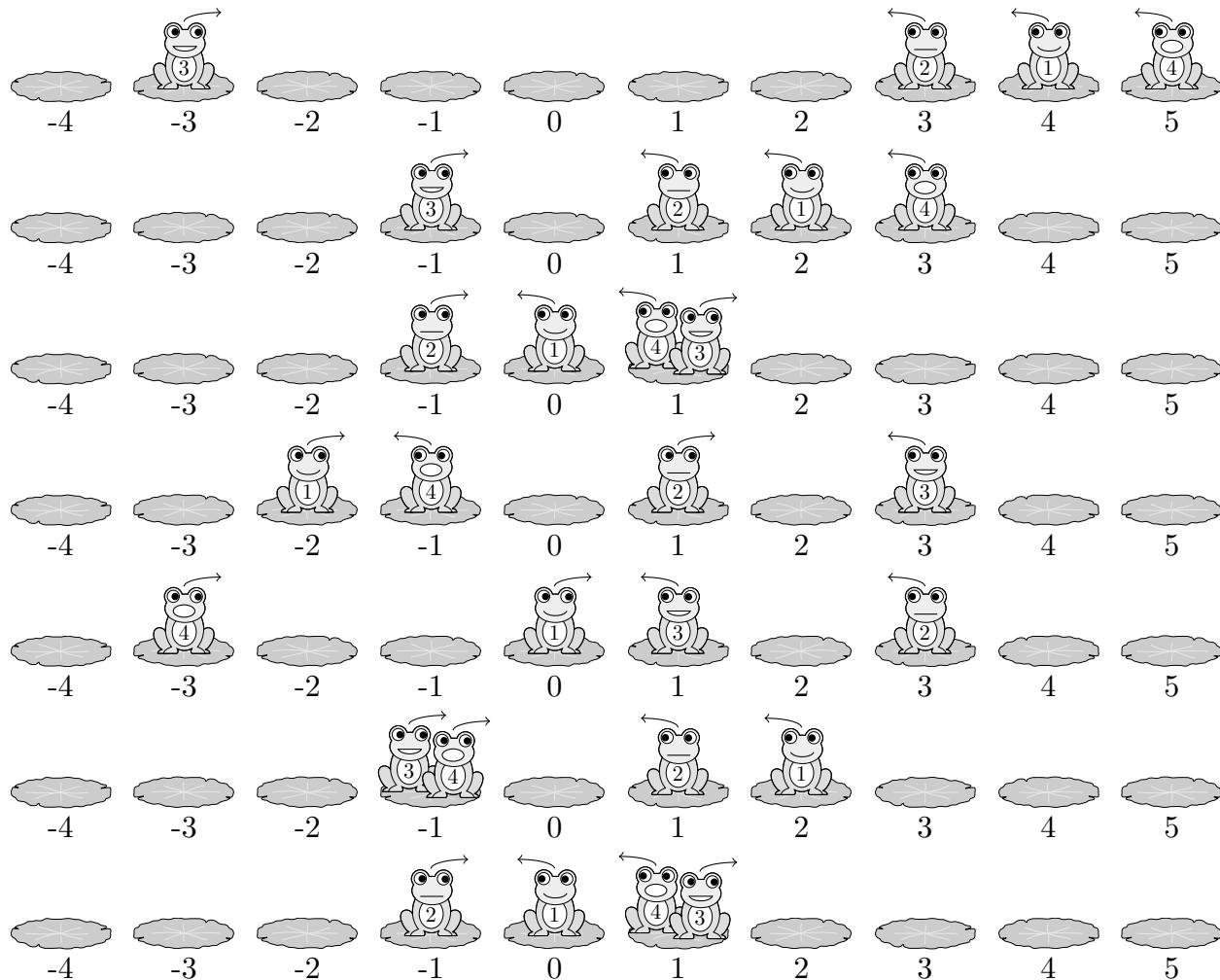

amppz

Pierwsze kilka sekund dla $p = 3$ czyli $a = [4, 3, -3]$. Odpowiedź to 1.

Pierwsze kilka sekund dla $p = 4$ czyli $a = [4, 3, -3, 5]$. Odpowiedź to 0.

W grze planszowej MPO otrzymuje się punkty za budowanie struktur na polach kwadratowej planszy $n \times n$. Dana jest początkowa plansza, a każde pole jest opisane jednym z 7 znaków „.mpoMPO”:

- Wielkie litery M, P, O oznaczają pole ze zbudowaną strukturą: odpowiednio miastem, parkiem lub oceanem.
- Małe litery m, p, o oznaczają puste pole, na którym można zbudować odpowiednio miasto, park lub ocean.
- Kropka ‘.’ oznacza puste pole, na którym nie można nic zbudować.

Otrzymujesz punkt za każdą strukturę oraz za każdą stykającą się (bokiem lub rogiem) parę miasto-park oraz ocean-ocean. **Ruchem** jest zbudowanie struktury na dozwolonym polu, czyli zmiana małej litery na wielką $m \rightarrow M$, $p \rightarrow P$ albo $o \rightarrow O$. **Zakazane jest wykonanie ruchu, który daje tylko jeden punkt** (tzn. zwiększa liczbę punktów o dokładnie 1).

Twoja strategia jest prosta. Zawsze wykonujesz jeden z ruchów, które dają najwięcej punktów. Kończysz rozgrywkę, gdy nie możesz już wykonać ruchu – czyli nie ma możliwego ruchu, który dałby co najmniej dwa punkty.

Twoim zadaniem jest wyznaczyć początkową i końcową liczbę punktów, a także końcową planszę. Da się udowodnić się, że końcowy stan nie zależy od sposobu rozstrzygania remisów między ruchami dającymi tyle samo punktów.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą n ($2 \leq n \leq 10$), oznaczającą rozmiar planszy.

Kolejne n wierszy opisuje początkową planszę. Każdy wiersz zawiera słowo składające się z n znaków „.mpoMPO”.

Wyjście

W pierwszym wierszu wypisz dwie liczby całkowite – początkową i końcową liczbę punktów.

Kolejne n wierszy powinny opisywać końcową planszę w formacie jak na wejściu.

Przykład

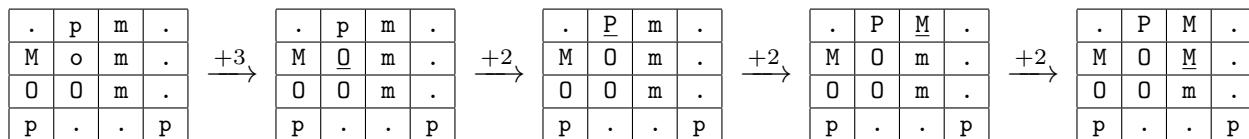
Dla danych wejściowych:

4
.pm.
Mom.
00m.
p..p

poprawnym wynikiem jest:

4 13
.PM.
MOM.
00m.
P..P

Wyjaśnienie przykładu: Początkowa plansza ma 3 struktury (miasto i dwa oceany) i 1 parę stykających się oceanów, co łącznie daje 4 punkty.

- W pierwszym ruchu budujesz ocean, co daje 3 punkty (jeden za nową strukturę, dwa za dwie nowe pary stykających się oceanów).
- W drugim ruchu budujesz park, co daje 2 punkty (jeden za nową strukturę, jeden za parę miasto-park).
- W trzecim i czwartym ruchu w dowolnej kolejności budujesz dwa nowe miasta, każde dające 2 punkty.

Pozostały trzy pola pozwalające na budowanie struktur, ale ruch na każdym z nich dałby tylko jeden punkt. Rozgrywka dobiera końca z wynikiem 13 punktów (7 struktur, 3 pary miasto-park, 3 pary ocean-ocean).

Henryk startuje w zawodach skoku wzwyż. Przed każdym skokiem może wybrać wysokość zawieszenia poprzeczki – liczbę całkowitą od 1 do n . Jako jego wieloletni trener znasz dobrze zdolności Henryka. Dla każdej możliwej wysokości h znasz prawdopodobieństwo p_h udanego przeskoczenia poprzeczki na tej wysokości. Im większa wysokość, tym oczywiście mniejsze prawdopodobieństwo sukcesu.

W dzisiejszych zawodach nie ma miejsca na błędy. Już jeden nieudany skok kończy występ zawodnika, a jego wynikiem jest największa zaliczona wcześniej wysokość (lub 0, jeśli już pierwszy skok się nie udał). Występ kończy się automatycznie z wynikiem n w przypadku zaliczenia wysokości n . Pomóż Henrykowi w optymalnym wyborze kolejnych wysokości poprzeczki. Jaka jest największa możliwa wartość oczekiwana* wyniku?

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą n ($1 \leq n \leq 500\,000$), oznaczającą limit na wysokość poprzeczki.

Drugi wiersz zawiera n liczb rzeczywistych p_1, p_2, \dots, p_n ($0 < p_i < 1$; $p_i > p_{i+1}$), każda z co najwyżej 9 cyframi po kropce. Liczba p_i to prawdopodobieństwo udanego skoku z poprzeczką na wysokości i .

Wyjście

Wypisz jedną liczbę rzeczywistą – maksymalną wartość oczekiwana wyniku Henryka.

Dopuszczalny błąd względny lub bezwzględny to 10^{-6} . Czyli jeśli wypiszesz x , a poprawny dokładny wynik to y , to musi zachodzić $|x - y| \leq 10^{-6} \cdot \max(1, y)$. Możesz wypisać co najwyżej 20 cyfr po kropce.

Przykład

Dla danych wejściowych:

5
0.9 0.85 0.6 0.456000 0.000000017

poprawnym wynikiem jest:

2.475200006589

Wyjaśnienie przykładu: Optymalna jest następująca strategia:

- Ustawiamy poprzeczkę na wysokości 2. Henryk przeskakuje z prawdopodobieństwem 0.85 albo kończy zawody z wynikiem 0 (p-stwo 0.15).
- Jeśli udał się pierwszy skok, to ustawiamy poprzeczkę na wysokości 4. Henryk przeskakuje z p-stwem 0.456 albo kończy z wynikiem 2.
- Jeśli udał się drugi skok, to ustawiamy poprzeczkę na wysokości 5. Henryk albo przeskakuje z p-stwem 0.000000017 i kończy z wynikiem 5, albo strąca poprzeczkę i kończy z wynikiem 4.

Wartość oczekiwana wyniku takiej strategii to:

$$0 \cdot 0.15 + 2 \cdot 0.85 \cdot 0.544 + 4 \cdot 0.85 \cdot 0.456 \cdot 0.99999983 + 5 \cdot 0.85 \cdot 0.456 \cdot 0.000000017 = 2.4752000065892$$

* Wartością oczekiwana nazywamy średnią, ważoną prawdopodobieństwem, wartość zmiennej losowej. Intuicyjnie, jest to spodziewany średni wynik doświadczenia losowego przy jego wielokrotnym powtarzaniu.

J – Jedynki i zera

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 1.5 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

amppz

Julia ma prostokątną planszę składającą się z $h \cdot w$ bitów ułożonych w h rzędów i w kolumn, gdzie liczba rzędów jest mała ($h \leq 8$). Rzędy są ponumerowane od 1 do h od góry do dołu, a kolumny od 1 do w od lewej do prawej. Bit to wartość 0 lub 1, a *negowaniem* bitu nazywamy zmianę wartości na przeciwną: 0 na 1 lub 1 na 0.

Na planszy można wykonywać operacje trzech typów:

- P $i j$ – zaneguj bit na przecięciu i -tego rzędu i j -tej kolumny,
- R i – zaneguj wszystkie bity w i -tym rzędzie,
- K j – zaneguj wszystkie bity w j -tej kolumnie.

Julia chciałaby wyzerować planszę, czyli zmienić wszystkie bity na 0. Minimalną liczbę operacji do tego potrzebnych nazwiemy *trudnością* planszy.

Psotny Romek lubi przeszkadzać Julii i łącznie q razy wykonuje operację jednego z trzech powyższych typów. Nie zdaje sobie jednak sprawy, że Julii pasuje takie wyzwanie. Obserwuje ona planszę i oblicza jej trudność w każdym $q+1$ momentów (na samym początku oraz po każdej operacji Romka). Czy Ty też jesteś w stanie wyznaczyć te wartości?

Romek zmienia planszę na stałe. Julia nie wykonuje żadnych operacji, czyli nie zmienia planszy.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera trzy liczby całkowite h , w i q ($1 \leq h \leq 8$; $1 \leq w, q \leq 10^5$), oznaczające wymiary planszy i liczbę operacji wykonanych przez Romka.

Kolejne h wierszy opisuje początkową planszę: każdy z nich zawiera słowo binarne (znaki 0 i 1) o długości w .

Ostatnie q wierszy opisuje operacje Romka, każdy wiersz w formacie „P $i j$ ”, lub „R i ”, lub „K j ” ($1 \leq i \leq h$; $1 \leq j \leq w$).

Wyjście

Wypisz $q+1$ liczb całkowitych (każdą w nowym wierszu) – trudność początkowej planszy oraz trudność planszy po każdej z q operacji Romka.

Przykład

Dla danych wejściowych:

3 4 6
1010
1101
0010
R 2
P 3 1
K 2
P 2 1
K 4
P 3 4

poprawnym wynikiem jest:

3
2
3
4
3
3
4

Wyjaśnienie przykładu: Rysunek pokazuje początkową planszę oraz kilka pierwszych operacji Romka. Trudność początkowej planszy to 3, bo Julia może użyć operacji: P 1 1, R 2, K 3.

1010	1010	1010	1110	1110	
1101	R 2 ->	0010 P 3 1 ->	0010 K 2 ->	0110 P 2 1 ->	1110 K 4 -> ...
0010		0010	1010	1110	1110
trudność: 3	2	3	4	3	

1

ORGANIZATORZY

PARTNER

DIAMENTOWY SPONSOR

ZŁOCI SPONSORZY

IIElevenLabs

neptune.ai

SPONSORZY

K – Kwadracik

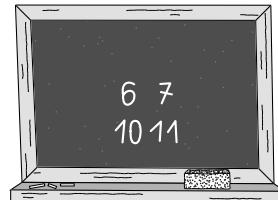
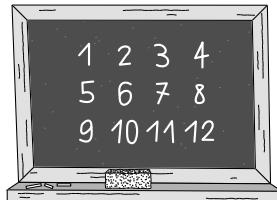
Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 3 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

Dzieci w przedszkolu uczą się liczb naturalnych. Nauczyciel wypisał na tablicy kolejno liczby od 1 do $h \cdot w$, ułożone w h wierszy po w kolumn ($h, w \geq 2$). Pierwszy wiersz zawiera zatem liczby od 1 do w (od lewej do prawej), drugi wiersz to liczby od $w+1$ do $2 \cdot w$ itd. Po zakończonej lekcji nauczyciel zmazał wszystkie liczby poza spójnym kwadracikiem 2×2 , zawierającym cztery sąsiadujące ze sobą liczby z oryginalnego układu.

Rysunek przedstawia zapisaną tablicę dla $h = 3$, $w = 4$ oraz przykładowy niezmazany kwadracik 2×2 :

Jeden z przedszkolaków, Kamilek, niespecjalnie uważa podczas lekcji i zastanawia się jakich liczb h i w użył nauczyciel. Znajdź dowolną możliwą parę (h, w) albo wypisz liczbę -1 jeśli dany kwadracik nie jest możliwy do uzyskania. Cała sytuacja powtarza się przez t dni, dane jako niezależne przypadki testowe.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą t ($1 \leq t \leq 10$), oznaczającą liczbę przypadków testowych.

Następne $2 \cdot t$ wierszy opisuje przypadki testowe. Każdy przypadek to dwa wiersze po dwie liczby całkowite z przedziału $[1, 50\,000]$, reprezentujące niezmazany kwadracik 2×2 .

Wyjście

Wypisz t wierszy, i -ty z rozwiązaniem i -tego przypadku testowego:

- Jeśli dany kwadracik jest możliwy do uzyskania, wypisz dwie liczby całkowite oddzielone spacją – dowolne możliwe wymiary planszy h, w ($2 \leq h, w \leq 100\,000$). Da się udowodnić, że jeśli istnieje jakakolwiek poprawna para (h, w) , to istnieje też para spełniająca zadane nierówności. Jeśli istnieje wiele rozwiązań, wypisz jedno dowolne z nich.
- Jeśli kwadracik nie mógł powstać, wypisz jedną liczbę -1 .

Przykład

Dla danych wejściowych:

4
6 7
10 11
2 3
4 5
8 5
5 13
1 2
5 6

jednym z poprawnych wyników jest:

3 4
-1
-1
3 4

Wyjaśnienie przykładu: W pierwszym przypadku testowym mamy kwadracik $[[6, 7], [10, 11]]$. Rysunek powyżej przedstawia jedno z wielu poprawnych rozwiązań: $h = 3$, $w = 4$. Jest to też jedno z poprawnych rozwiązań czwartego przypadku $[[1, 2], [5, 6]]$.

W drugim przypadku liczby $[[2, 3], [4, 5]]$ mogą być początkowo wypisane przez nauczyciela, ale nigdy nie układają się w kwadracik 2×2 . Należy więc wypisać -1 .

1

ORGANIZATORZY

FUNDACJA ROZWOJU INFORMATYKI

PARTNER

DIAMENTOWY SPONSOR

ZŁOCI SPONSORZY

IIElevenLabs

neptune.ai

SPONSORZY

ATENDE
Google
intel

L – Licz trójki PKN

Limit pamięci: 1024 MB
Limit czasu: 4 s

AMPPZ 2024
2024-11-17

W pojedynku w papier-kamień-nożyce dwóch graczy pokazuje jednocześnie jeden z trzech tytułowych znaków. Gdy dwóch graczy pokaże różne znaki, pojedynek kończy się zwycięstwem zgodnie z zasadą: papier bije kamień, kamień bije nożyce, nożyce biją papier. Jeśli obaj gracze pokazali ten sam znak, próbują ponownie. Pojedynek może trwać w nieskończoność, co oznacza remis.

Już dzisiaj odbywają się AMPKPN*. Na tak wysokim poziomie nikt nie wnioskuje z ruchów przeciwnika, obawiając się podstępnej strategii, która właśnie na to liczy. Losowanie ruchów też jest trudne, więc zamiast tego każdy zawodnik przed startem spisał na swoim ramieniu strategię – słowo s złożone z liter P, K i N. W każdym pojedyńku zawodnik powtarza w nieskończoność swoją strategię od pierwszego znaku, na przykład PKK oznacza granie kolejno: papier, kamień, kamień, papier, kamień, kamień itd.

W AMPKPN bierze udział n zawodników, i -ty ze strategią opisaną słowem s_i . Organizatorzy są zainteresowani trójkami zawodników, które zachowują się jak tytułowe papier-kamień-nożyce, czyli każdy zawodnik wygrałby pojedynek z jednym z dwóch pozostałych.

Mówiąc formalnie, zlicz nieuporządkowane trójkę zawodników, że ci trzej zawodnicy w pewnej kolejności (A, B, C) spełniają, że A wygrałby z B , B wygrałby z C , C wygrałby z A .

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą n ($3 \leq n \leq 10^5$).

Każdy z n kolejnych wierszy zawiera jedno niepuste słowo s_i złożone z liter P, K, N. Suma długości słów nie przekracza 10^6 .

Wyjście

Wypisz jedną liczbę całkowitą – liczbę szukanych trójkę zawodników.

Przykład

Dla danych wejściowych:

6
P
PN
KK
N
PKK
PN

poprawnym wynikiem jest:

6

Wyjaśnienie przykładowu: Jest 6 takich trójkę zawodników:

(P, KK, N), (P, PKK, PN), (P, PKK, PN'), (PN, KK, N), (KK, N, PKK), (KK, N, PN'),

gdzie PN' oznacza drugie wystąpienie słowa PN.

Przykładowo w drugiej trójce: P wygrałby z PKK (powtórzony papier bije kamień w drugim ruchu), PKK wygrałby z PN, a PN wygrałby z P.

* Akademickie Mistrzostwa Polski w Papier-Kamień-Nożyce